

prima instanță: T. Gologan

instanța de apel: E. Ababei, G. Polivenco, E. Rățoi

instanța de recurs: Iu. Sîrcu, V. Clevadi, I. Corolevschi

Î N C H E I E R E

13 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iuliana Oprea, Ion Corolevschi

examinând cererea de revizuire depusă de către Ion Viscun, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Companiei internaționale de asigurări „Asito” societate pe acțiuni împotriva lui Ion Viscun cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată, împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 22 octombrie 2014, prin care a fost considerat inadmisibil recursul declarat de către Ion Viscun,

c o n s t a t ă :

La 09 august 2013, CIA „Asito” SA a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Viscun cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 30 noiembrie 2012, conducând autovehiculul de model Dacia Logan, n/î UN BC 113, pârâtul Ion Viscun a comis un accident rutier, deteriorând autovehiculele de model Mercedes E 220, cu n/î UN BD 673, condus de Eduard Frasin și Peugeot 5, cu n/î UN AR 410, condus de către Veaceslav Solomon.

Sustine că conform procesului-verbal de constatare a contravenției din 14 decembrie 2012, întocmit de poliția rutieră, Ion Viscun a fost recunoscut vinovat de producerea accidentului, încălcând prevederile art. 242 alin. (2) din Codul contravențional și a fost sancționat cu o amendă în mărime de 50 unități convenționale.

Menționează că în legătură cu faptul că posesorul autovehiculului de model Dacia Logan, n/î UN BC 113, Ion Viscun deținea contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, reclamanta a achitat proprietarului automobilului de model Mercedes E 220, n/î UN BD 673, Eduard Frasin despăgubirea în mărime de 68153 lei, iar proprietarului automobilului de model Peugeot 5, n/î UN AR 410, Veaceslav Solomon despăgubirea în mărime de 12596 lei.

Afirmă că s-a constatat că la data producerii accidentului rutier din 30 noiembrie 2013, pârâtul nu dispunea de certificat de verificare tehnică a autovehiculului de model Dacia Logan, cu n/î UN BC 113.

Invocă că conform art. 29 lit. f) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006, asigurătorul are dreptul să înainteze acțiune de regres persoanei răspunzătoare de producerea pagubelor în cazul, când utilizatorul autovehiculului nu dispunea de certificat de revizie tehnică la momentul producerii accidentului.

Mai invocă că prin reclamația nr. 01-3/14-339 din 26 martie 2013, CIA „Asito” SA i-a propus lui Ion Viscun să achite în mod benevol suma de 80749 lei, însă reclamația a fost respinsă.

Prin urmare, solicită încasarea de la pârât a sumei de 80749 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Ungheni din 20 ianuarie 2014 acțiunea a fost admisă și a fost încasată de la Ion Viscun în beneficiul CIA „Asito” SA suma de 80749 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 2422 lei, iar în total suma de 83171 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 13 mai 2014 a fost respins apelul declarat de către Ion Viscun și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 22 octombrie 2014 a fost considerat inadmisibil recursul declarat de către Ion Viscun,

La 31 martie 2015, Ion Viscun a depus o cerere de revizuire împotriva încheierii instanței de recurs, solicitând admiterea acesteia, casarea încheierii instanței de recurs, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

Revizuiantul Ion Viscun, în motivarea cererii de revizuire, a indicat că după emiterea încheierii instanței de recurs, s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în legătură cu pricina care se judecă; au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute petiționarului anterior, s-au descoperit înscrisuri probatoare care au fost reținute de un participant la proces sau nu au putut fi prezentate instanței într-o împrejurare ce nu depinde de voința participantului la proces.

Menționează că prin sentința Judecătorei Ungheni din 10 noiembrie 2014 Eduard Frasin a fost recunoscut vinovat de producerea accidentului, care a avut loc la 30 noiembrie 2012 și i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 2 ani, fiind arestat în sala de ședință.

Ulterior, prin decizia Curții de Apel Bălți din 04 februarie 2015 a fost casată parțial sentința enunțată și emisă o nouă hotărâre, conform modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Eduard Frasin a fost recunoscut vinovat de producerea accidentului, care a avut loc la 30 noiembrie 2012 și i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, însă a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare pe termen de 3 ani.

În conformitate cu art. 452 alin. (1) și (3) Codul de procedură civilă, instanța examinează cererea de revizuire în ședință publică în conformitate cu normele de examinare a cererii de chemare în judecată.

Participantilor la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea cererii de revizuire.

Articolul 452 alin. (3) Codul de procedură civilă, care prevede comunicarea participanților la proces a locului, datei și orei ședinței de judecată, nu a fost modificat.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Conform art. 6 alin. (7) din Legea nr.780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative, în cazul în care între două acte legislative cu aceeași forță juridică apare un conflict de norme ce promovează soluții diferite asupra aceluiași obiect al reglementării, se aplică prevederile actului posterior.

Coroborând prevederile art. 452 alin. (1) Codul de procedură civilă cu art. 444 CPC, care este modificat printr-o Lege ulterioară ce promovează soluții diferite privitor la citarea și participarea părților în instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție examinează cererea de revizuire în lipsa participanților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire întemeiată și care urmează a fi admisă cu casarea încheierii instanței de recurs și dispunerea rejudecării recursului din următoarele motive.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. b) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de admitere a cererii de revizuire și de casare a hotărârii sau deciziei supuse revizuirii.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Având ca temei prevederile normei enunțate, revizuientul Ion Viscun a anexat la cererea de revizuire decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 februarie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către avocatul Tamara Casian, admis apelul declarat de către inculpatul Eduard Frasin, casată parțial sentința enunțată și emisă o nouă hotărâre, conform modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Eduard Frasin a fost recunoscut vinovat în baza art. 264 alin. (1) din Codul penal și i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 2 ani. În baza art. 85 din Codul penal, prin cumul parțial, la pedeapsa aplicată a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilită prin sentința Judecătoriei Ungheni din 07 martie 2012 și a fost stabilită lui Eduard Frasin pedeapsa definitivă închisoarea pe termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 2 ani. În baza art. 90 alin. (1) și (11) din Codul penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare pe termen de 3 ani.

Din decizia instanței de apel enunțată rezultă că Eduard Frasin a fost recunoscut vinovat de producerea accidentului rutier, care a avut loc la 30 noiembrie 2012.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acest fapt constituie o circumstanță esențială a pricinii și este determinantă pentru judecarea justă a cauzei.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite cererea de revizuire, de a casa decizia instanței de recurs și de a dispune rejudecarea recursului.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se admite cererea de revizuire depusă de către Ion Viscun.

Se casează decizia Curții Supreme de Justiție din 22 octombrie 2014 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Companiei internaționale de asigurări „Asito” societate pe acțiuni împotriva lui Ion Viscun cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată și se dispune rejudecarea recursului.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Iuliana Oprea

Ion Corolevschi